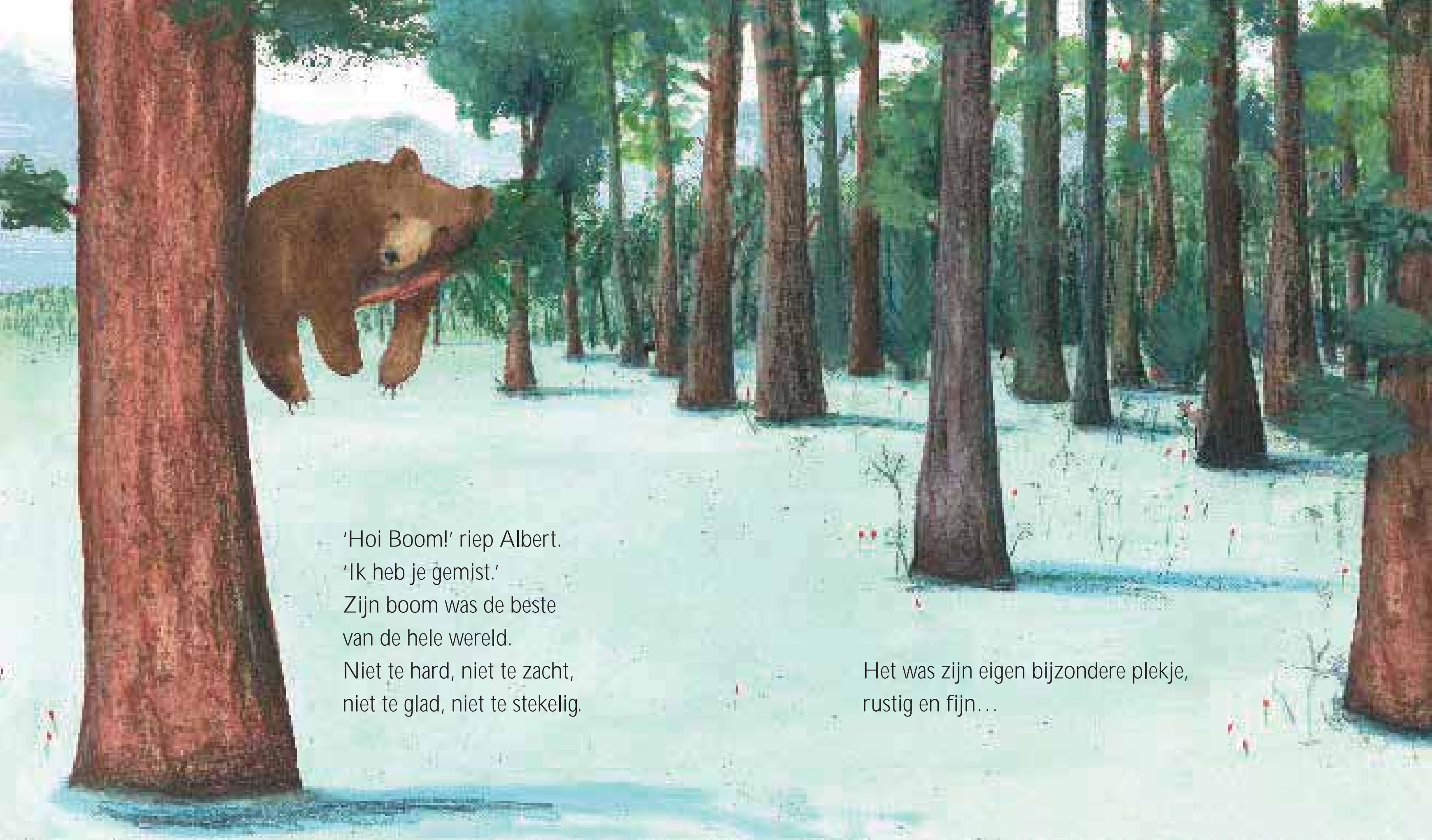

De lente brak aan en Albert werd wakker uit zijn winterslaap. 'Hoera!' riep hij. Terwijl de sneeuw smolt en het water langs de heuvels naar beneden sijpelde, rende Albert naar zijn lievelingsplek...

... Zijn boom.

'Hoi Boom!' riep Albert.
'Ik heb je gemist.'
Zijn boom was de beste
van de hele wereld.
Niet te hard, niet te zacht,
niet te glad, niet te stekelig.

Het was zijn eigen bijzondere plekje,
rustig en fijn...

Maar wat was dat?

Alberts boom hilde.
'Huu!' jammerde hij.
'Wat is er aan de hand?' vroeg Albert.
'Dat doe je anders nooit.'

SNUF
SNUF

'Je ruikt hetzelfde.'

BOING

Je voelt hetzelfde.

En je smaakt
hetzelfde,
zelfs ondersteboven.'

'Hoi Albert,' zei Konijn.
'Wat ben je aan het doen?'

HOP HOP HOP HOP

'Konijn!' zei Albert. 'Mijn boom huilt! Hoe kan ik hem opvrolijken?'
'Huu, huu, huu!' snikte de boom.

'Als ik verdrietig ben, ga ik gaten graven om in te spelen,' opperde Konijn.
'Misschien wordt je boom daar vrolijk van.'

Dus groeven Albert en Konijn overal gaten.

